

[Poul Nødgaard]

burde aldrig have stemt for dagsordenen den 18. april om udvidede rammer for erhvervspolitisk samarbejde mellem offentlige og private virksomheder. Man vil med dette forslag indføre en række konkurrenceforvridende elementer i det danske erhvervsliv, hvor det offentlige kan indgå i diverse forretningsmæssige forbindelser med erhvervslivet.

Naturligvis påstår regeringen i bemærkningerne til lovforslaget, at alle tiltag skal foregå, uden at der sker konkurrenceforvridning. Men der er et stort men: Man kan ikke fra offentlig side gribe ind på markedet, uden at det virker konkurrenceforvridende; det kommer nu engang helt naturligt. Vil det dermed betyde, at man helt vil afholde sig fra at gennemføre lovens øvrige intentioner? Det vil jeg meget gerne håbe på. Men verden er sjældent, som vi håber og ønsker, og derfor vil vi ikke kunne acceptere dette lovforslag, som det foreligger, og bestemt heller ikke intentionerne, der ligger bag det.

Fremskridtspartiet ønsker afgjort ikke – sådan som lovforslaget lægger op til – at eksportere dansk kommunal og offentlig viden om administration til andre lande. Vi har her i landet set, hvorledes den socialdemokratiske velfærdsmodel er ødelæggende for hele samfundet. Derfor ønsker Fremskridtspartiet afgjort ikke at tage del i den lovgivning, der har til hensigt at udsprede de forfærdeligste aspekter af velfærdsstaten til andre lande, især når vi tænker på de tidligere kommunistiske lande i Østeuropa, der netop med så stor glæde og optimisme har fået væltet de planøkonomiske centralmagter. Det er hverken ret eller rimeligt over for disse nye frigivne folkeslag, at vi nu skal til at spille bedrevidende over for disse mennesker og tilbyde dem et nyt planøkonomisk system.

Hvad er vi for mennesker, hvis vi vil overføre vores egne dårligheder til andre godtroende og forventningsfulde mennesker? Dette så jeg i sommer under en rejse i Grønland. Her har danskerne i selv bitte små kommuner indrettet et administrationsapparat af en dimension, der stadig kan give mig kuldegysninger. Det vil bestemt ikke være til gavn for andre lande at få indført den danske socialistiske velfærdsmodel. Derfor går Fremskridtspartiet imod forslaget.

Fremskridtspartiets dagsorden i forespørgslen den 18. april, som desværre kun fik vores egne stemmer, lød:

»Folketinget opfordrer regeringen til inden 1. november 1991 at fremsætte forslag til en dynamisk og fremadrettet erhvervs politik med udgangspunkt i

- hurtigere ekspedition af erhvervsansøgninger til offentlige myndigheder,
- færre restriktioner på erhvervslivet,
- lavere erhvervsudgifter til det offentlige,
- privatisering og afvikling af offentlig deltagelse i produktion og service.«

Disse ting nævner jeg her, fordi jeg erindrer regeringen om, hvad god dansk erhvervs politik går ud på. Det synes jeg den mangler lidt af i øjeblikket.

Sonja Albrink (CD):

Nogle er overdristige, andre er overforsigtige. I CD vælger vi at anlægge nogle synspunkter, der ikke har noget at gøre med nogen af de dele. Vi prøver at tænke med en portion sund fornuft.

Grundlæggende er vi enige i den holdning, regeringen giver udtryk for i sit forslag. Selvfølgelig skal den offentlige sektor ikke gå ind og konkurrere med det private erhvervsliv og være med til noget som helst, der kan skabe endnu hårdere konkurrencevilkår end det, vi har i dag. Hensynet til at undgå konkurrenceforvridning er vi helt enige i.

På den anden side skal det erkendes, at den offentlige sektor i Danmark ligger inde med så megen ekspertise og viden, som kan bruges, at det ud fra enhver fornufts betragtning vil være tåbeligt og ikke tjene nogens interesser bare at være afvisende over for den mindste ændring af det bestående.

Kommunalfuldmagten er en underlig størrelse med uklare regler for, hvad amt eller kommune må. Som det er, stiller den sig i vejen for, at man kan bevæge sig blot et lille stykke ind i den grå zone mellem offentlig og privat virksomhed. Regeringen ændrer ganske vist ikke generelt noget ved kommunalfuldmagten med sit lovforslag, men tager ved sin bredere afgrænsning af videnbegrebet et skridt til at løse op. Men efter vores skøn er det ikke nok.

Det Radikale Venstre ønsker med sit forslag at gå videre, fordi de finder det tosset at ned-